

1982 yılından başlayan matbaa serüvenimiz, bize 14 Temmuz 1986 günü Yeni Haber'in doğuşuyla yeni bir maceraya yelken açmamıza olanak sağlamıştı.

Fatsa'da 28 yılı geride bırakan bir gazetecilik mesleğine adım atmıştık.

Çeşitli badireleri aşmış, mesleğin etik kuralları çerçevesinde yayın belirlemiş, zaman zaman engellere takılmış, ancak bu engelleri yine basın ahlakı zemininde bertaraf etmiş bir zorlu yolculuktan gelmekteyiz.

Bu yolculuğumuzdaki en önemli yol arkadaşlarımız tabii ki siz değerli okuyucularımız olmuş. Bu bağlamda tüm okuyucularımıza sonsuz teşekkür ediyoruz.

Bu yol arkadaşlığımız nefes aldığımız sürece devam edecek inşallah...

Amacımız Fatsa ve çevresine hizmet etmek. Bu hizmetin karşılığında da siz okuyucularımızın her zamanki gibi desteklerini almak.

Değerli okuyucularımız; çok fazla söz yapıp yazımı sıkıcı hale getirmek istemiyorum. Ancak bu mesleğin ne kadar zor olduğunun bilinmesini sizlerle bir kez daha paylaşmak istiyorum. Bu zorluğun bilinmesini ve zaman zaman acımasızca eleştirilmememiz gerektiğinin altını çizmek istiyorum.

29 yaşından gün aldığımız bu yazımda Yeni Haber'in "onurlu yayın hayatında" yol arkadaşlığımızın devamını diliyorum. Umarım biliyorsunuzdur ki; bir yaşam merkezinde çok seslilik ancak basın kuruluşlarıyla hayat buluyor. Çeşitli fikirler basın yoluyla tartışılıyor. Açık fikirler açık demokrasilerde tartışılıyor. Kıymetini bilmemiz gerekir.

Yeni Haber adına saygılarımla...

Çünkü biz hep birlikte TÜRKİYE'YİZ...

10 – 13 Temmuz tarihleri arasında değerli dostlarım Erol Yerebasmaz, Ali Karaduman ve Latif Öklük ile Hacıbektaş ilçesine bir gezi yaptık.

Alevilik geleneklerine ve tarikatına göre “Hacıbektaş Veli” önder olarak kabul edilmekte. Onun öğretilerine önem veriliyor, onun buyruklarına değer veriliyor, bu buyrukları yerine getirenler alevi tarikatına göre dini vecibelerini yerine getirmiş oluyor.

Buradan alevilik dersi verecek değiliz... Zaten vermeye kalkışsak buna bilgimiz yetmez. Ancak gezimizde Ali Karaduman dostumuzun varlığı bize rehber olmuş ve bu sayede dolu dolu 3 günümüzü bölgede geçirmeye yetmiştir.

Esas olarak dikkatimi çeken durum şudur...

Hacıbektaş ilçesindeki türbe ve geçmişe ait tarihi dokunun ve değerlerin hiç bozulmadan günümüze kadar ulaştırılmış olmasıdır. Anadolu'nun bağrında, bozkırın orta yerinde büyük dersler çıkaracağımız bu dokunun varlığıdır.

Kurtuluş savaşı sırasında Sivas Kongresi sonrası Hacıbektaş ilçesini ziyaret eden ve orada iki gün konaklayan Mustafa Kemal Atatürk'ün kaldığı ev, yemek yediği masa, ahaliyle sohbet ettiği odanın o anki dizaynı, yattığı yatak bile korumaya alınarak müze haline dönüştürülmüş.

Geçmişine sahip çıkmak bu olsa gerek.

Günümüzde o kadar çok ihtiyaç duyduğumuz birlik ve beraberliğimiz için ciddi dersler

çıkarcacağımız yaşanmışlıklar var ki; bunu bir anlayabilsek.

Kin, nefret, kavga, ötekileştirme, ayrıştırma politikaları fazlasıyla nafîle çabalar.

Barut fıçısı haline dönüşen çevremiz belli ki bir ayrışmadan kaynaklı kavga içindeler.

Gün geçmiyor ki kan akmasın, bombalar patlamasın.

Bu duruma gerekçe de mezhap ayrımcılığı.

Ne kadar tehlikeli bir oyun değil mi?

Neymiş efendim o sunni, öbürü şii... Kim bunlar. Din kardeşleri. O halde niye savaşıyorlar? Çünkü aydınlanamamışlar, cahil bırakılmışlar. Diktatoryel rejimleri çağdışı kalmayı diretmış.

Bu tehlikenin içine bizi de çekmek isteyenler yok mudur? Kesinlikle sıra geldiğinde bu oyunları bize de oynayacaklar. Ancak dikkatli olmalıyız.

Alevi Sunni, Türk Kürt, Laz Çerkez, ocu bucu gibi ayrıştırma-ötekileştirme politikalarına aldanmayacağız. Nasıl ki binlerce yıl öncelerden beri birlikte yaşamışız, yine ısrarla birlikte yaşamaya devam edeceğiz.

İşte; Hacıbektaşî Veliler, Mevlanalar, Yunus Emreler, Pir Sultanlar, Aşık Veyseller bizim mozağımız, çimentomuzdur...

Ne demiş Hacıbektaşî: "Eline, diline, beline" sahip ol. Kısaca dürüst olmayı, erdemli olmayı,

hakkaniyetli olmayı düşündürmüş.

Mevlana ne demiş: "Ne olursan ol yine gel" Kardeşliğe, dayanışmaya, hoşgürüye yönelmeye davet etmiş.

Aydınlanma, çağdaşlaşma, demokratik hak ve özgürlükler, bireysel haklar, üretim anlayışı, verimlilik gibi kavramlara sıkı sıkıya sarılıp ayrıştırma politikalarını red edersek birlikte yaşama kültürümüzü de sürdürmüş dolayısıyla pekiştirmiş oluruz.

Çünkü Anadolu toprakları her bakımdan hepimize yeter, hepimizi besler artar bile.

Anadolumuz medeniyetlerin merkezi, örnek alınması gereken kültürel yaşanmışlıkların merkezi, günümüze kadar ulaşan ortak geleneklerimizin merkezi olmuş.

Ayrımız-gayrımız, ötekimiz-berikimiz yok bizim.

Hepimiz Anadoluyuz.

Gidip görmekte geç kalmış olsam bile tarihsel köklerimizden kültürümüze, geleneklerimize, birliğimize, dirliğimize ve yaşadığımız günümüze bile ışık tuttuğunu gururla söylemek istiyorum.

Çünkü biz hep birlikte TÜRKİYE'YİZ...